

Таким чином, МСФЗ є ефективним інструментом підвищення прозорості і достовірності інформації українських підприємств. Саме звітність, складена відповідно до міжнародних стандартів викликає більшу довіру у іноземних інвесторів і можливих партнерів. МСФЗ дають можливість об'єктивно розкривати існуючі фінансові ризики. Це є досить важливим, оскільки Україна інтегрується у Європейське співтовариство і визнання українських підприємств на міжнародній арені сприятиме зміцненню вітчизняної економіки, відкриттю нових можливостей для іноземних інвесторів, покращенню рівня життя населення як фактору економічного розвитку країни.

Цап В. Д.,

аспірант кафедри біржової діяльності ННІ Бізнесу,

Стрєха Н. А.,

аспірант кафедри менеджменту

ім. проф. Й.С. Завадського ННІ Бізнесу,

Національний університет біоресурсів

та природокористування України, м.Київ

УПРАВЛІННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ АКВАКУЛЬТУРИ В УМОВАХ ПРИЙНЯТОГО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Вивчаючи нововведення Податкового Кодексу України, на перший погляд здається, що аграрного сектору зміни не торкнулися. Залишили аграріям фіксований сільськогосподарський податок (ФСП), спеціальний режим оподаткування діяльності у сфері сільського та лісового господарства, а також рибальства, зменшили кількість податків, але, в той же час, податкове навантаження збільшилось, що в подальшому відображається на збільшенні витрат виробництва сільськогосподарської продукції (продукції аквакультури). З прийняттям Податкового кодексу України, такі податки та збори, як транспортний податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів; збір за забруднення навколишнього природного середовища втратили чинність. Натомість збільшили акцизний податок на

паливо-мастильні матеріали, ввели екологічний податок, заклавши обидва податки у вартість пального.

Переймаючи досвід європейських країн, де відносять вартість транспортного податку на вартість пального, пояснюючи це тим, що хто більше використовує транспорт, той більше використовує дорожні покриття, а значить має більше платити. Але в цей же час забули про сільгоспвиробника продукції рибництва, який використовує паливо-мастильні матеріали в процесі виробництва (маючи на увазі обробіток (обслуговування) ставів, транспортування риби та ін.) та практично не використовує дорожні покриття. В цій ситуації логічно було б запровадити пільгу на акцизний збір при реалізації паливо-мастильних матеріалів для підприємств, які займаються сільськогосподарською діяльністю в напрямку аквакультури.

Крім того, з прийняттям Податкового кодексу сільгоспвиробник став додаткового платником збору за користуванням надрами та земельного податку на земельні ділянки, що не використовуються для ведення сільськогосподарського товарного виробництва. Згідно з абзацом «б» п. 307.1 Податкового кодексу платник ФСП не є платником земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються для ведення сільськогосподарського товарного виробництва. Тобто за земельні ділянки, що не використовуються для ведення сільськогосподарського товарного виробництва, платники ФСП повинні сплачувати земельний податок. У сільгоспвиробників з цього приводу виникли запитання:

- «Які земельні ділянки можна вважати задіяними в сільгоспвиробництві, а які ні?»;

- «Чи вважаються земельні ділянки, на яких розміщені адміністративна будівля, майстерня та гаражі в яких безпосередньо знаходиться та обслуговується сільськогосподарська техніка та інвентар, земельними ділянками, задіяними в сільгоспвиробництві?»;

- «Земля під гідротехнічними спорудами вважається задіяною в сільгоспвиробництві?».

Відповіді на ці запитання є спірними, оскільки, на думку органів Державної податкової служби, беручи до уваги роз'яснення начальника відділу методології місцевих, ресурсних, рентних та неподаткових платежів Департаменту адміністрування податку на прибутку та інших податків і зборів (обов'язкових платежів) ДПА України Віктора Фінашко, земельні ділянки під будівлями майстерень і гаражів не пов'язані з веденням сільгоспвиробництва.

ва. Тому за земельні ділянки під такими об'єктами платник ФСП обов'язково повинен сплачувати земельний податок.

З органами ДПС можна погодитися в частині роз'яснень стосовно земельних ділянок під адміністративними будівлями. Однак, у частині земельних ділянок під гаражами та майстернями погодитись важко, адже сільськогосподарська техніка, машини та інвентар задіяні в процесі сільгоспвиробництва в напрямку продукції аквакультури, і весь час потрібно підтримувати їх у належному стані.

Таким чином, змодельовавши розрахунковий результат від введення Податкового кодексу на сплату земельного податку, беручи до уваги Земельний податок за земельні ділянки (що не використовуються для ведення сільськогосподарського товарного виробництва) — 1 % від нормативно грошової оцінки, сільськогосподарські товаровиробники продукції аквакультури мають додатково сплачувати кошти за податок на землю з 2011, бо пільги для сільськогосподарського виробника не враховуються в цьому розрізі.

Не менш спірним є питання щодо надання послуг сільськогосподарськими підприємствами з використанням сільськогосподарської техніки. В розрізі аквакультури, такими послугами можуть бути: транспортування водних живих ресурсів, послуги з внесення добрив, викошування комишу тощо.

Таким чином, беручи до уваги вищенаведені коментарі по розрахунковим податкам, які діяли до прийняття Податкового кодексу, то вони набагато менші, ніж ті, які прийдеться платити сільгоспвиробнику при новій законодавчій базі. По проведенню розрахунків при дії нового Податкового кодексу аргарії змушені будуть заплатити податків більше в середньому на 53,5 %. При наданні сільськогосподарських послуг тими підприємствами з аквакультури, які не є платниками фіксованого сільськогосподарського податку, вони змушені додатково заплати ще і ПДВ в розмірі 20 % від вартості наданих послуг.

Аналізуючи вищевказане потрібно звернути увагу на те, що при управлінні формуванням витрат на виробництво сільськогосподарської продукції підприємствами з аквакультури, в умовах нового прийнятого Податкового кодексу, сільськогосподарському виробнику продукції рибиництва потрібно врахувати нововведення, які збільшують собівартість продукції, що в подальшому повинно відобразитися в ціні продажу продукції.